

Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
8.K.27.536/2017/11. szám

A Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a dr. Kovács István (**felperesi képviselő címe** szám alatti székhelyű) ügyvéd által képviselt **felperes neve (felperes címe, szám alatti lakos) felperesnek** – a **alperesi képviselő neve** jogtanácsos által képviselt **alperes neve**(1052 Budapest, Városház utca 7. szám alatti székhelyű) **alperes** ellen **közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata** iránt indított perében meghozta a következő

í t é l e t:

A bíróság a felperes keresetét **elutasítja**.

Kötelezi a felperest, hogy **tizenöt napon** belül fizessen meg az alperes részére **10.000.-** (tízezer) **forint** perköltséget.

Kötelezi a bíróság a felperest, hogy az illetékkügyben eljáró állami adóhatóság külön felhívására fizessen meg a magyar államnak **30.000.-** (harmincezer) **forint** kereseti illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

A bíróság az alábbi tényállást állapította meg a perben:

A Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Kormányhivatal (a továbbiakban: elsőfokú közigazgatási szerv) a **haátrozat szám1** számú földtulajdonosi választási közösség, mint az ugyanilyen kódszámú vadászterület vadászatra jogosultja kezdeményezésére közigazgatási eljárást folytatott le a felperessel szemben jogosulatlan vadászat miatt. Az elsőfokú vadászati hatóság a tényállás tisztázása során megállapította, hogy a felperes **okirat szám** számú állami vadászjegyét 2016. évben az ellene jogosulatlan vadászat jogcímén folytatott eljárás miatt a **határozat szám2.** számú határozatával 7 hónapnyi időtartamra visszavonta, egyidejűleg 100.000.- forint vadvédelmi bírság megfizetésére kötelezte.

A felperes fellebbezése folytán eljáró Nemzeti Élelmiszerlánc-biztonsági Hivatal Földművelésügyi Igazgatósága, mint másodfokú vadászati hatóság a határozatot **határozat szám3** számú határozatával felülvizsgálta és azt helybenhagyta. Ezzel az elsőfokú hatóság határozata jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált, azt felperes 2016. november 4. napján átvette, de az állami vadászjegyét csak 2017 januárjában adta le.

Az elsőfokú vadászati hatóság megtekintette a **haátrozat szám1** számú földtulajdonosi vadászati közösség egyéni vadászati napló és teritéknyilvántartását, amelyből megállapította, hogy 2016.

november 4. napja és 2017. január 2. napja közötti időben az abba történt bejegyzés szerint a felperes összesen 19 alkalommal vett részt egyéni vadászaton. A megállapított tényállásban rögzítette a vadászati napló bejegyzésének sorszámát, illetőleg a vadászat dátumát.

A vadászati napló megtekintését követően a közigazgatási eljárásban a felperes előadta, hogy a naplóban lévő 19 bejegyzésből 10 esetben szerepel a saját kezű aláírása, azonban a többi 9 beírás is az ő tudomásával és beleegyezésével történt. A 19 bejegyzésből a 2016. november 30-ai alkalommal a felperes a vadászati napló rovataiba egyedüli személyként volt bejegyezve. Nyilatkozata szerint a bejegyzés csupán heccből történt.

Az elsőfokú vadászati hatóság a cselekmény elbírálása során hivatkozott a Vad védelméről, a vadgazdálkodásról, valamint a vadászatról szóló 1996. évi LV. törvény (a továbbiakban: Vtv.) 58. § (1) bekezdés, 84. § (4) bekezdés, 64. § (1) bekezdés, 65. § (1) bekezdésében, 84. § (1) bekezdés gh./ pontjában, illetőleg 84. § (3) bekezdésében foglaltakra. Határozatában a felperest jogosulatlan vadászat jogcímén 1.900.000.- forint vadvédelmi bírság megfizetésére kötelezte, valamint 5 évre eltiltotta a vadászjegy kiváltásától. Megállapította, hogy a felperes jogosulatlan vadászatot követett el 2016. november 4. és január 2. napjai között összesen 19 alkalommal a **haátrozat szám1** kódszámú vadászterületen, mivel az ebben az időszakban érvényes állami vadászjeggyel nem rendelkezett.

A határozattal szemben a felperes terjesztett elő fellebbezést. Ebben nem vitatta, hogy a vitatott időszakban érvényes vadászjeggyel nem rendelkezett, és azt sem, hogy neve 19 alkalommal szerepelt a beírókönyvbe. Előadta, hogy azok egy részét saját kezével írta alá, ez azonban nem jelenti azt, hogy a vadászterületen tartózkodott volna, azt pedig végképp nem, hogy fegyver birtokában vadászati tevékenységet folytatott volna. Ezeknél az eseteknél annyi történt, hogy a vendégvadászokat a saját gépjárművével a vadászterületre kivitte és ezt követően hazament, a vadászat végeztével pedig újra kiment a vendégekért és hazahozta őket.

Alperes a 2017. május 5. napján kelt **határozat szám4.** számú határozatával az elsőfokú vadászati hatóság határozatát helybenhagyta.

A másodfokú eljárás során megállapította, hogy a felperes vadászjegyét 2016. november 4-től 2017. június 4. napjáig visszavonták. Hivatkozott arra, hogy a Vtv. 59. §-a értelmében vadászati tevékenységet érvényes vadászjegy vagy vadászati engedély birtokában az a természetes személy folytathat, aki a Vtv. 59. § (1) bekezdés a./-e./ pontjaiban foglalt feltételeknek megfelel. A felperes érvényes vadászjeggyel nem rendelkezett, tehát nem folytathatott vadászati tevékenységet. Hivatkozott a Vtv. 56. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezésre, mely szerint vadászat a vadnak az e törvényben engedélyezett eszközzel, vagy ragadozó madárral, illetve magyar agárral és engedélyezett módon vadász által, vadászterületen történő elejtésére, vagy elfogására irányuló tevékenység. A Vtv. végrehajtásáról szóló 79/2004. (V.04.) FVM rendelet (a továbbiakban: Vhr.) 65. § (1) bekezdése alapján a vadász a vadászat megkezdése előtt köteles a jogosultnál az előírt rendben jelentkezni. A jogosultnál való jelentkezésnek minősül a vadászatnak a vadászati napló vezetésére meghatározott szabályok szerinti bejegyzése is. A vadász e rend szerinti jelentkezésével a jogosult hozzájárulása a vadászathoz megadottnak tekintendő. A felperes beismerte, hogy a vadászati naplóba tett 19 bejegyzés közül 10 esetet saját kezűleg, 9 esetet pedig tudomásával és beleegyezésével tettek, így 19 alkalommal szerzett jogosulti hozzájárulást vadászati tevékenység folytatásához. Miután vadászati tevékenység csak a jogosult hozzájárulásával folytatható, így vadászati tevékenységnek minősül a jogosult hozzájárulásának megszerzése is.

Rögzítette, hogy minden vadásztól alapvetően elvárható, hogy a vadászatra történő előzetes beiratkozásról szóló jogszabályi rendelkezéseket ismerje és betartsa, az előzetes bejelentkezés minden vadászati tevékenységet folytató vadásznak jogszabályban meghatározott kötelessége. Mindezekre tekintettel a Vtv. 81. § g./ pontja, 84. § (3) és (4) bekezdése, a Vhr. 54. § (2) bekezdésében írtakra figyelemmel hozta meg határozatát.

A határozattal szemben törvényes határidőn belül a felperes terjesztett elő keresetet. Ebben az alperes határozatának az elsőfokú határozatra is kiterjedően a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 339. § (1) bekezdése alapján történő hatályon kívül helyezését, és az alperes költségekben való marasztalását kérte. Keresete szerint az alperes határozata a Vtv. 56. § (1) bekezdésébe, 84. § (1) bekezdés g./ pontjába ütközik, ezért jogszabálysértő.

Keresetlevelében előadta, hogy nem vitatja a szóban forgó beírókönyvi bejegyzések tényét, illetőleg azt, hogy azok egy része a felperestől származik. Az alperesi határozat alapvető hibáját abban jelölte meg, hogy a jogosulatlan vadászat elkövetésére nézve semmilyen bizonyítást nem foganatosított, hanem döntését kizárólag a beírókönyv adataira alapozta. Döntő fontosságú az alperes azon jogi tévedése, melynek során a vadászatra jogosult hozzájárulásának megszerzését egyenlőnek tekinti a vadászati tevékenység végzésével. Hivatkozott a Vtv. 56. § (1) bekezdésében foglaltakra, mely szerint a vadászat jogi fogalma nem hagy kétséget afelől, hogy csak akkor beszélhetünk róla, ha a vadász a vadászterületen a vad elejtésére irányuló tevékenységet végez a törvényben engedélyezett eszközzel, tehát valamilyen erre alkalmas lőfegyverrel. A vadászat jogszerűségének szükséges, de nem elégséges előfeltétele a beiratkozás, ez azonban nem azonos a vadászattal, a vad lőfegyverrel történő elejtésére irányuló tevékenységgel. A beiratkozás tollal történik, általában nem a vadászterületen, ezzel szemben a vadászat az erre alkalmas állapotba hozott lőfegyverrel történik kizárólag a vadászterületen. A beiratkozás a vadászat megkezdése előtti mozzanat, térben és időben elválk a vadásztól, és előfordul olyan is, hogy a vadász beiratkozik, aztán mégsem megy ki vadászni valamely ok miatt. A beiratkozás tehát teljességgel különbözik a tényleges vadásztól, önmagában nem vadászat, csak a vadászat jogszerű megkezdésének egyik előfeltétele.

Alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Ebben megismételte a másodfokú határozatban kifejtett indokolást. Kiemelte a Vtv. 84. § (1) bekezdés g./ pontját, a Vtv. 64. § (1) bekezdésében, illetőleg a Vtv. 84. § (4) bekezdésben írtakat. Utalt az Vhr. 65. § (1) bekezdésében foglalt szabályozásra. Az egyéni vadászat esetén a vadászatra jogosultnál való bejelentkezésnek minősül a vadászati napló vezetésére meghatározott szabályok szerinti bejegyzés, a vadász e rend szerinti bejelentkezésével a jogosult hozzájárulása megadottnak tekinthető. Egyéni vadászat esetén a vadászat a vadászati naplóba történő beiratkozással veszi kezdetét, és a vadászati naplóból történő kiiratkozással ér véget. Mindezekből a rendelkezésekből csak azt a következtetést lehet levonni, hogy a vadász a vadászati naplóba beiratkozik, és ezt követően a vadászterületre kimegy, cselekménye vadászatnak minősül. A felperes e szerint járt el, így cselekménye vadászatnak minősült, és arra a Vtv. rendelkezéseit kellett alkalmazni.

A felperes keresete az alábbiak miatt alaptalan:

A per tárgyát az alperesi határozatok törvényességi felülvizsgálata képezte a Pp. XX. fejezetében szabályozott közigazgatási per keretében.

A bíróságnak ítéletében arról kellett döntenie, hogy az alperes határozata a meghozatalakor irányadó anyagi jogszabályokban foglaltaknak megfelel-e, illetőleg megállapítható-e a közigazgatási eljárás során elkövetett olyan lényeges eljárási szabálysértés, amely az ügy érdemére nézve is kihatással

volt.

A felperes keresetlevelében eljárási szabálysértésre nem hivatkozott, illet a bíróság sem észlelt a közigazgatási iratok felülvizsgálata során, ezért azt vizsgálta, hogy a tényállás megállapítása teljes körű volt-e, és az annak elbírálására vonatkozó jogszabályokat az alperes helyesen alkalmazta-e.

A vadászati tevékenységre az eset időszakában az alábbi jogszabályok vonatkoztak:

– a vad védelméről, a vadgazdálkodásról, valamint a vadásatról szóló 1996. évi LV. törvény (a továbbiakban: Vtv.) IV. Fejezet – A VADÁSZAT című részében - Általános szabályok 56. § (1) szerint: vadászat a vadnak az e törvényben engedélyezett eszközzel, vagy ragadozó madárral, illetve magyar agárral és engedélyezett módon vadász által, vadászterületen történő elejtésére, vagy elfogására irányuló tevékenység.

67. § (1) Vadat

a./ vadászati célra engedélyezett – legalább negyvenöt centiméter csőhosszúságú – vadászlőfegyverrel,

b./ legalább negyvenöt centiméter csőhosszúságú elöltöltő fegyverrel,

c./ az előírt követelményeknek megfelelő vadászíjjal és vadászvesszővel,

d./ solymászatra engedélyezett ragadozó madárral,

e./ agarászatra engedélyezett magyar agárral, vagy

f./ jogszerű csapdázási módszerrel

lehet elejteni, illetve elfogni.

(1a) Az (1) bekezdéstől eltérően a hivatásos vadász - kegyelemlövés céljából - a számára engedélyezett maroklőfegyver használatával is elejtheti a vadat.

(2) Vadászíjjal történő vadászat esetében gímszarvast, dámszarvast, muflont, vaddisznót és őzet kizárólag 222,7 newton húzóerőt meghaladó vadászíjjal és arra alkalmas vadászvesszővel lehet elejteni.

(3) Vadat elfogni az e célra szolgáló hálóval, befogó karámmal, altató-, bénítólövedékes fegyverrel, valamint a vonatkozó közösségi rendeletben nem tiltott, illetve megengedett csapdázási módszerrel lehet.

A törvény 69. §-a szabályozza a vadászat rendjét.

69. § (1) Vadászni csak a törvény által nem tiltott módon és csak a vadászat rendjének megfelelően lehet.

(2) A vadászatra jogosult felelős a vadászat rendjének megtartásáért. A hatósági vadászaton a vadászat rendjének megtartásáért a hatósági vadászat irányítója felel.

(3) A vadász saját felelősségére vesz részt a vadászaton, köteles azonban megtartani a vadászat rendjéért felelős által meghatározott szabályokat.

(4) A vadászaton akár a vadász kísérijeként, akár hajtóként saját felelősségére csak olyan személy vehet részt, akinek vadászaton való részvételéhez a vadászatra jogosult előzetesen hozzájárult, és akivel a vadászatra jogosult a vadászat rendjét előzetesen ismertette.

(5) A honvédelemért felelős miniszter kezelésében, illetve használatában levő területen csak az illetékes katonai szervvel előzetesen egyeztetett időpontban lehet vadászni.

(6) A vadászaton nem vehet részt az alkohol, valamint a vadászati képességére hátrányosan ható szer befolyása alatt álló, továbbá az a személy, aki egyébként nincs a biztonságos vadászathoz alkalmas állapotban.

(7) A vadászaton való részvételből haladéktalanul ki kell zárni azt a személyt, akinek egészségi, vagy tudati állapotában felismerhető módon olyan változás következett be, ami a vadászat

biztonságos lefolytatását akadályozza.

71. § (1) 1. pontja szerint vadászat rendje megsértésének minősül az e törvényben meghatározott tiltott módon történő vadászat.

– a Vtv. végrehajtása tárgyában kiadott 79/2004. (V.04.) FVM rendelet 65. §-a szerint:

(1) A vadász a vadászat megkezdése előtt köteles a vadászatra jogosultnál a vadászatra az előírt rendben bejelentkezni. Egyéni vadászat esetén a vadászatra jogosultnál való bejelentkezésnek minősül a vadászatnak a vadászati napló vezetésére meghatározott szabályok szerinti bejegyzése. A vadász e rend szerinti jelentkezésével a vadászatra jogosult hozzájárulása a vadászathoz megadottnak tekintendő. Egyéni vadászat esetén a vadászat a vadászati naplóba történő beiratkozással veszi kezdetét, és a vadászati naplóból történő kiiratkozással ér véget. Egyéni vadászati módok esetén a vadászatra jogosult köteles a vadászatok rendjére vonatkozó rendelkezéseit ismertetni.

(2) A vadászatra jogosult a vadászat részletes rendjét a vadászterületnek megfelelően, a helyi viszonyok szerint köteles megállapítani.

(3) A vadász köteles a helyi szabályzatban foglaltakat megtartani, valamint a jogosult által felhatalmazott vadászatvezetőnek, illetve kísérő vadásznak a vadászat rendjére vonatkozó utasításait követni. A vadászatra vonatkozó szabályok, illetve utasítások megszegőjét a vadászatvezető, egyéni vadászat esetén a jogosult vagy a hivatásos vadász figyelmezteti, súlyosabb esetben az érintett vadászatból kizárja.

A felperes a perben arra hivatkozott, hogy azokban az esetekben, amikor a vadásznaplóba bejegyzést tett és a területen kint járt, fegyver nélkül volt, e magatartásával nem valósított meg vadászati tevékenységet. Vadászati tevékenység ugyanis a vadászterületen a vad elejtésére irányuló tevékenység a törvényben engedélyezett eszközzel, tehát valamilyen arra alkalmas lőfegyverrel történt végzése. Tévedett ezért szerinte az alperes, amikor vadászatra jogosult hozzájárulásának megszerzését, a beiratkozást egyenlőnek tekintette a vadászati tevékenység végzésével (annak megkezdésével).

A bíróság álláspontja szerint azonban a felperes jogértelmezése téves. A vadászat jogi fogalmát a Vtv. 56. § (1) bekezdése tartalmazza. E szerint vadászat a vadnak a vadász által vadászterületen történő elejtésére vagy elfogására irányuló, a törvényben engedélyezett eszközzel vagy ragadozó madárral, illetve magyar agárral végzett tevékenysége. A Vtv. 67. § (1) bekezdése határozza meg, hogy a vadat milyen vadászati eszközök segítségével lehet elejteni, illetőleg elfogni. Vadászati eszközök között sorolja fel a vadászlőfegyvert, az elöltöltő fegyver bizonyos fajtáját, a vadászíjat, a ragadozó madárral, agárral, illetőleg a jogszerű csapdázási módszerrel történő vadászatot. A jogszabályhelyek egybevetéséből és a különböző vadászati eszközök felsorolásából egyértelmű, hogy vadászati tevékenységet nem csak arra alkalmas lőfegyverrel megkezdeni, illetve kifejezni, hanem más tevékenységekkel is. Ellenkező értelmezés szerint csak a lőfegyverrel történt megjelenés minősülne vadászati tevékenység megkezdésének, és nem lenne meghatározható a vadászati tevékenység megkezdésének ténye vagy időpontja pl. agárral vagy madárral történő vadászat esetén.

A FVM rendelet 65. §-a tartalmazza a vadászat megkezdésének szabályozását. E jogszabály sem szűkíti le a vadászat fogalmát kifejezetten a lőfegyverrel történő vadászatra. Vadászati eszköz említése nélkül szabályozza a vadászatra jogosultnál történt jelentkezést és annak formáját, éppen azért, mert a vadászatnak a lőfegyveres vadászaton kívül más formái is vannak –, általánosságban

határozza meg a vadászat megkezdésének eljárásrendjét. Miután a vadászat engedélyköteles tevékenység, azt megkezdeni csak az engedély birtokában lehet. Ezért szabályozza a rendelet úgy a vadászati naplóba történő bejegyzés rendjét, hogy a napló szabályoknak megfelelő vezetése esetén (a beírással) a jogosult hozzájárulása is megadottnak tekintendő. A jogszabály azonban nem tett különbséget aszerint, hogy a vadászat milyen eszközzel (lőfegyverrel, íjjal, stb.) történik.

Mindezekből a bíróság arra a következtetésre jutott, hogy helyes az alperes azon jogértelmezése, mely szerint a vadásznaplóba történő bejegyzés (mivel a vadászati jogosult hozzájárulását is jelenti) a vadászat megkezdésének minősíthető.

A Legfelsőbb Bíróság KGD 2005.21. szám alatti döntésében (Legfelsőbb Bíróság Kfv. IV. 37.034/2002.) kimondta, hogy vadászatnak nem csak a vad elejtésére vonatkozó cselekmény minősül. Kifejtette, hogy a vadászat – és így a vadászat rendje – nem szűkíthető le a vad elejtésére, nyilvánvalóan az ezzel közvetlenül összefüggő, megelőző, és követő cselekményeket is magában foglalja. Vadászat tehát a vadnak a törvényi feltételek szerinti elejtésére vagy elfogására irányuló tevékenység, amelybe a vad elejtésére irányuló cselekményeken kívül az ezt közvetlenül megelőző cselekmények – az engedély megszerzését is jelentő beiratkozás, a vadászati területre történő kivonulás – is hozzá tartoznak. A vadászat jogi értelemben a vadászati naplóba történő beiratkozással veszi kezdetét. A beiratkozás más tartalmú értelmezése azt is jelentené, hogy nem minősülne utóbbgh pl. vadászatnak a vad elejtésére alkalmas fegyverrel a vadászati területen a vad elejtésére irányuló, de a a vad tényleges elejtése nélküli tartózkodás.

Ezért nincs annak jelentősége, hogy a felperes a vadásznaplóba történő beírást személyesen tette, vagy azt tudtával, a nevében más végezte el, és annak sem, hogy fegyverrel vagy fegyver nélkül volt kint a vadászterületen. Annak sincs a felperesi cselekmény minősítésénél jelentősége, hogy kísérőként járt-e kint a bejegyzések során a területen.

A felperes által saját kezűnek elismert esetek közül a 2016. november 30-án a vadászati naplóban 504. sorszámú tett bejegyzés szerint a felperes ez alkalommal egyedül járt kint a területen, így kísérő vadász minőségre sem hivatkozhat, azt pedig, miszerint csupán „heccből” tette ezt a bejegyzést, nyilatkozatán kívül semmi nem támasztotta alá. A vadászati napló okirat, melynek vezetésére pontos szabályok vonatkoznak, a vadásztól elvárható, hogy a rá vonatkozó jogokat és kötelezettségeket ismerje, és azok gyakorlása során felelősségteljesen járjon el.

A bíróság a tényállás tisztázása körében a felperes bizonyítási indítványára meghallgatta **tanú1** és **tanú2** tanúkat, akik vallomásukban előadták, hogy amikor a felperes társaságában a vadászterületen jártak a felperesnél nem volt fegyver, a felperes őket kiszállította a vadászterületről és visszahozta őket onnan. Mind a ketten 2-3 alkalomról nyilatkoztak, illetőleg arról, hogy ilyenkor mindketten beiratkoztak maguk is a beírókönyvbe. A bíróság jogi álláspontja a fentebb kifejtettek szerint az, hogy a felperes a vadászati naplóba történt beiratkozással megkezdte a vadászati tevékenységet. Ez független attól, hogy a felperesnél ez alkalommal volt-e fegyver, vagy nem volt.

Ugyanakkor a 2016. november 30-i alkalommal – tehát legalább egyszer – a felperes szintén beírta a vadásznaplóba a vadászat megkezdését és az okirattal szemben semmivel nem tudta bizonyítani, hogy az csupán „heccből” történt, ez alkalommal nem járt a területen, volt-e, vagy nem volt birtokában lőfegyver. Alapvetően már ez az egy tevékenység is megvalósította a szabályszegést.

A felperes hivatkozott arra, hogy a Büntető törvénykönyvről szóló 2002. évi C. törvény (a továbbiakban Btk.) 245.§-a szerint orvvadászat elkövetésének alapos gyanúja miatt elrendelt

nyomozást a nyomozóhatóság megszüntette. A bíróság e körben utal arra, hogy a Pp.324.§ (1) bekezdés alapján a perben is irányadó Pp.4.§ (1) és (2) bekezdése értelmében a bíróságot határozatának meghozatalában más hatóság döntése, vagy fegyelmi határozat, illetve az azokban megállapított tényállás nem köti. Ha jogerősen elbírált bűncselekmény vagyoni jogi következményei felől polgári perben kell határozni, a bíróság a határozatában nem állapíthatja meg, hogy az elítélt nem követte el a terhére rótt bűncselekményt. E rendelkezésből következően a bíróságnak a közigazgatási perben – a közigazgatási szervnek pedig az ezt megelőző közigazgatási eljárásban – önállóan kell megállapítani a tényállást és alkalmazni az arra vonatkozó jogszabályokat. Az orvvadászat mint cselekmény büntetendővé nyilvánítása a bűncselekmény jogi és elkövetési tárgyát védi, a büntetőbíróság – illetőleg nyomozás során a nyomozóhatóság – azt vizsgálja, hogy a törvényben írt tényállási elemek megvalósultak-e. A közigazgatási eljárásban a cselekmény minősítésére azonban nem a Btk. szabályait, hanem a Vtv. és a végrehajtási rendeletek rendelkezéseit kellett alkalmazni és értelmezni.

Mindezek alapján a bíróság azt állapította meg, hogy az alperes a tényállást kellő mértékben feltárta, a bizonyítékokat beszerezte, azokat egyenként és összességükben is értékelte. Határozatának meghozatala során az eljárási szabályokat betartotta, az anyagi jogszabályokat helyesen alkalmazta. Határozata ezért törvényes és megalapozott, a bíróság ezért a felperes annak hatályon kívül helyezésre irányuló kereseti kérelmét nem találta alaposnak, és azt elutasította.

A perköltségről való rendelkezés az alábbiak szerint alakul a perben:

A felperes pervesztes lett, ezért a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján perköltséget köteles fizetni az alperes részére a jogi képvisellel felmerült költségek miatt. E költségeket a bíróság a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (3) bekezdés és (6) bekezdésében foglaltakra figyelemmel mérlegeléssel állapította meg.

A per az Illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 62. § (1) bekezdés h./ pontja értelmében tárgyi illetékfeljegyzési jogos, az illeték mértéke az Itv. 43. § (3) bekezdése alapján 30.000.- forint. A felperes pervesztes lett, ezért az illeték megfizetésére a bíróság a költségmentesség alkalmazásáról a bírósági eljárásban szóló 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése, illetőleg 15. § (1) és (3) bekezdéseiben írtakra figyelemmel kötelezte.

Az ítélet elleni fellebbezési jogot a Pp. 340. § (1) bekezdése zárja ki.

Miskolc, 2018. január 17.

dr. Sisák Péter
bíró